

Φθιώτιδος Συμεών: «Να ακολουθήσουμε τον Πέτρο και όχι τον Ιούδα»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Στην περιοχή του ορεινού Δομοκού και στην όμορφη Ομβριακή βρέθηκε τη Μεγάλη Πέμπτη, ο [Μητροπολίτης Φθιώτιδος](#) κ. Συμεών, όπου και τέλεσε την Εσπερινή Αρχιερατική Θεία Λειτουργία Μεγάλου Βασιλείου στον Ιερό Ναό του Αγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου του, η οποία μεταδόθηκε απευθείας από τηλεοράσεως, ραδιόφωνο και διαδικτύου.

«Ο Ιούδας αγαπούσε τον εαυτό του, ενώ ο Πέτρος αγαπούσε τον Κύριο. Μπορεί και οι δύο να πρόδωσαν τον Κύριο, αλλά ο ένας δεν έπαψε να τον αγαπά. Ο Πέτρος. Γι' αυτό και μετά την προδοσία "έκλαυσε πικρώς"», είπε μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος.

Τους ιερούς ύμνους απέδωσε χορός ψαλτών υπό τον Καθηγητή και υπεύθυνο του Παραρτήματος Ομβριακής του Ωδείου της Ιεράς Μητροπόλεως «Γερμανός ο Μελωδός» κ. Χρήστο Τσιρίγκα, συμπαραστατούμενου τον Πρωτοψάλτη του Ναού κ. Γεώργιο Συγγούνα και τον ιεροψάλτη κ. Κωνσταντίνο Μάρκο.

Στο κήρυγμά του ο κ. Συμεών χαρακτηριστικά ανέφερε:

«Ετοιμαζόμαστε να μεταλάβουμε το Σώμα και το Αίμα του Κυρίου μας Ιησού Χριστού σήμερα, που κατεξοχήν η Αγία μας Εκκλησία εορτάζει αυτό καθαυτό το γεγονός της παραδόσεως του Μυστηρίου της Θείας Ευχαριστίας από τον ίδιο το Χριστό στο Μυστικό Δείπνο, στο τραπέζι των Μαθητών, αυτό το Μυστήριο, για το οποίο μας ομιλεί ο Απόστολος Παύλος σήμερα στην Επιστολή του προς τους Κορινθίους για να διακρίνει το τραπέζι του Χριστού, από οποιοδήποτε άλλο επίγειο τραπέζι, από οποιοδήποτε άλλο τραπέζι, το οποίο προσφέρει «βρώση απολλυμένη» για να θυμηθούμε το λόγο του Ευαγγελίου σε αντίθεση με το τραπέζι του Χριστού με την Αγία Τράπεζα της Εκκλησίας που προσφέρει «ζωή αιώνιον».

Αυτή όμως η Αγία Τράπεζα όπως παρατηρούμε, μελετούμε και εμβαθύνουμε στα γεγονότα που διαδραματίζονται μπροστά μας στον λειτουργικό χρόνο, στο σήμερα δηλαδή, μέσα στη ζωή της Εκκλησίας μας, παρατηρούμε ότι αυτή η Αγία Τράπεζα, η Τράπεζα του Χριστού, μέσα στο μυστήριο της ελευθερίας που κατεξοχήν εκφράζει το Χριστό φέρνει μπροστά μας και το μυστήριο της προδοσίας, φέρνει μπροστά μας το φίλημα της προδοσίας, το φιλί της προδοσίας του Ιούδα, την προδοσία ενός εκ των μαθητών, ο οποίος όχι απλώς αρνήθηκε, όχι απλώς πρόδωσε το Χριστό, αλλά έμεινε αμετανόητος στην προδοσία, οδηγήθηκε στην απομόνωση, στην απόλυτη απελπισία γιατί **ο άνθρωπος ο οποίος είναι εγκλωβισμένος στον εαυτό του, ο άνθρωπος ο οποίος είναι εγκλωβισμένος στο εγωισμό του, ακόμα και όταν αμαρτάνει αντί να κάνει μία επιστροφή, αντί να κάνει μία νέα προσπάθεια, ένα νέο ξεκίνημα, να διορθώσει το λάθος του, ακόμη και αν αυτό είναι ένα μεγάλο έγκλημα, επιλέγει την οδό της απελπισίας, κλείνεται στον εαυτό του, αρνείται να αποδεχτεί, να παραδεχτεί την αλήθεια του, να αναλάβει την ευθύνη του και οδηγείται στην απώλεια.**

Συγχρόνως όμως μαζί με τον Ιούδα μας αποκαλύπτει η σημερινή ημέρα και μία άλλη **προδοσία**, η οποία δεν οδήγησε στην **απελπισία**, δεν οδήγησε στην **απόγνωση**, αλλά οδήγησε σε ακόμα μεγαλύτερη αγάπη και αναφέρομαι στην προδοσία του Αποστόλου Πέτρου, ο οποίος αρνήθηκε τρεις φορές το Χριστό λίγο

πριν το Πάθος, του Πέτρου, ο οποίος ενώ ήταν μαχητής, ο οποίος ενώ ήταν ζηλωτής, ο οποίος ενώ ήταν τόσο θερμός προς τον Κύριο, παρά ταύτα αυτός **ο Πέτρος αρνήθηκε το Χριστό τρεις φορές**. Όμως δεν οδηγήθηκε στην απελπισία, δεν οδηγήθηκε στην απόγνωση, γιατί υπήρχε μια τεράστια διαφορά ανάμεσα στον Πέτρο και στον Ιούδα. **Ο Ιούδας αγαπούσε τον εαυτό του, ενώ ο Πέτρος αγαπούσε τον Κύριο**. Μπορεί και οι δύο να πρόδωσαν τον Κύριο, αλλά ο ένας δεν έπαψε να τον αγαπά. Ο Πέτρος. Γι' αυτό και μετά την προδοσία «έκλαυσε πικρώς». Έκλαψε πικρά. Ανέλαβε την ευθύνη, ένωσε την οδύνη και αυτό δεν τον οδήγησε στην καταστροφή, αλλά αντίθετα στην προσωπική του ανάσταση και αξιώθηκε να γίνει η πέτρα ώστε να πει ο Χριστός ότι «επί ταύτη τη πέτρα οικοδομήσω μου την Εκκλησίαν», αξιώθηκε μαζί με τον Απόστολο των Εθνών Παύλο να γίνουν Πρωτοκορυφαίοι των Εθνών, κήρυκες μέσα σε όλη την οικουμένη.

Βλέπουμε το φιλί του Ιούδα να είναι φιλί προδοσίας. Βλέπουμε συγχρόνως και έναν άλλο μαθητή να καταφιλεί τον Κύριον μέσα στο Μυστικό Δείπνο, τον Άγιο Ιωάννη το Θεολόγο. Το ένα το φιλί, το ένα το φίλημα είναι φίλημα αγάπης, αφοσίωσης, πίστης, εμπιστοσύνης, δεν έχει μέσα του τίποτα το αμαρτωλό, δεν έχει μέσα του καμία ανθρώπινη ευχαρίστηση ή ιδιοτέλεια ή ηδονή.

Το φιλί του Ιωάννη του Θεολόγου είναι η σφραγίδα της αφοσίωσης και της αγάπης προς τον Κύριο, ενώ το φίλημα του Ιούδα είναι η επιβεβαίωση και η υπογραφή της προδοσίας. Είναι ένα φιλί γεμάτο ιδιοτέλεια, είναι ένα φιλί γεμάτο προσωπική υστεροβουλία, είναι ένα φιλί το οποίο αποβλέπει στο ίδιο όφελος και δεν εκφράζει αγάπη, σχέση, κοινωνία, αφοσίωση, εμπιστοσύνη.

Πολύ σημαντικές εικόνες για τη ζωή του καθενός από μας όχι απλώς, για να κατανοήσουμε αυτά τα οποία συνέβησαν, τα γεγονότα τα σωτηριώδη, αλλά κυρίως για να μπορέσουμε να κατανοήσουμε τη ζωή μας, να κατανοήσουμε τον εαυτό μας, να δούμε τον εαυτό μας, να δούμε την πνευματική μας κατάσταση, να δούμε πώς εμείς πορευόμαστε μέσα στον κόσμο. Να δούμε και να αντιληφθούμε ποια είναι η δική μας στάση απέναντι στο Χριστό.

Και εμείς μπορεί να προδίδουμε το Χριστό, να αμαρτάνουμε καθημερινά, να σφάλουμε αλλά να μη χάσουμε ποτέ την αγάπη του Πέτρου. Ποτέ να μην επιλέξουμε την εγωιστική απόγνωση του Ιούδα ο οποίος οδηγήθηκε στην απογοήτευση. Ποτέ η αμαρτία να μη μας οδηγεί σε μία εσωτερίκευση αρρωστημένη, ποτέ η αμαρτία να μη μας οδηγεί σε ένα λάθος θυμό με τον εαυτό μας και με τους γύρω μας. Αντίθετα η αμαρτία να αυξάνει μέσα μας την ευγνωμοσύνη σε Αυτόν που ενώ εμείς είμαστε αμαρτωλοί, που ενώ εμείς σφάλουμε, που ενώ εμείς διαπράττουμε τόσα ατοπήματα Αυτός εξακολουθεί να μας αγαπά, Αυτός ανεβαίνει στο Σταυρό για μας, θυσιάζεται για μας, προσφέρει το Σώμα Του και το Αίμα Του για να έχουμε εμείς «ζωήν αιώνιον».

Αυτή είναι η ελπίδα, η οποία ξεπηδά μέσα από το Μυστικό Δείπνο του Χριστού, η ελπίδα η οποία ξεπηδά και αναβλύζει από την Αγία Τράπεζα. Ελπίδα ζωής για κάθε αμαρτωλό άνθρωπο, για κάθε προδότη του Χριστού, για κάθε άνθρωπο ο οποίος προδίδει την ανθρωπιά στην καθημερινή ζωή, προδίδει τη φιλαδελφία, προδίδει την οικογένειά του ενδεχομένως, προδίδει τις σχέσεις του, προδίδει τις φίλιες του, προδίδει τις συνεργασίες του. Δεν πρέπει όμως ούτε και αυτός ο άνθρωπος να απελπίζεται ακόμη και σε αυτά τα μεγάλα τραγικά ενδεχομένως λάθη, αλλά να αντλεί δύναμη από το φίλημα του Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου, να αντλεί δύναμη από τα δάκρυα του Πέτρου και να επιστρέφει στην αγκαλιά του Χριστού. Και ο Ιούδας μας λένε οι Πατέρες της Εκκλησίας μας αν επέστρεφε κι αυτός μετανοημένος στην αγκαλιά του Χριστού δε θα οδηγείτο στην απώλεια και στην αγχόνη, αλλά δυστυχώς επέλεξε τον εγωισμό, επέλεξε την ισχυρογνωμοσύνη, επέλεξε να μείνει μακριά κι όταν κανείς μένει μακριά από το Χριστό χάνεται. Όταν αντίθετα είναι κοντά στο Χριστό έστω και αμαρτωλός σώζεται. Να ακολουθήσουμε τον Πέτρο και όχι τον Ιούδα».

Στην Αρχιερατική Θεία Λειτουργία μεταξύ των πιστών παραβρέθηκε και ο Δήμαρχος Δομοκού κ. Χαράλαμπος Λιόλιος με μέλη του Δημοτικού Συμβουλίου, καθώς και εκπρόσωποι άλλων φορέων και συλλόγων του τόπου.

© Δημήτριος Ανάγνου

Φωτογραφίες: Δημήτριος Ανάγνου